

Ob razstavi v Mestnem muzeju

Stari slikarski motivi v novih barvah

V Prostorih Mestnega muzeja te dni razstavlja svoja dela akademski slikar Gradimir Petrović, ki je kot vojak pred odhodom iz Kranja pripravil samostojno razstavo svojih slikarskih del. Seveda je ta odločitev mladega srbskega slikarja vredna posebne pozornosti, saj s tem slikar s svojimi deli seznanja Kranjčane z značilnimi črtami mladšega rodu srbskih slikarjev, ki jih pri nas nimamo prilike spoznati bolj pogosto. Sploh so samostojne slikarske razstave iz sosednjih republik v našem mestu dokaj redke in bi bilo v prihodnje želeli, da se tudi s slikarskimi tokovi v ostalih naših kulturnih središčih redneje spoznavamo.

Iz tega osnovnega razloga smo povabili akademskega slikarja Gradimira Petrovića v naše uredništvo, kjer nam je v prijaznem razgovoru odgovoril na številna vprašanja.

- Uvodoma bi vas želeli predstaviti našim bralcom?
- Običajno imajo vsi umetniki burno življenje. Rojen sem v Prokuplju v južni Srbiji. Po nižji gimnaziji sem obiskoval srednjo šolo za uporabno obrt v Nišu. Iz Niša odhajam v Beograd. Končal sem Akademijo za uporabno umetnost v Beogradu. Nekaj časa sem preživel tudi v južni Italiji.

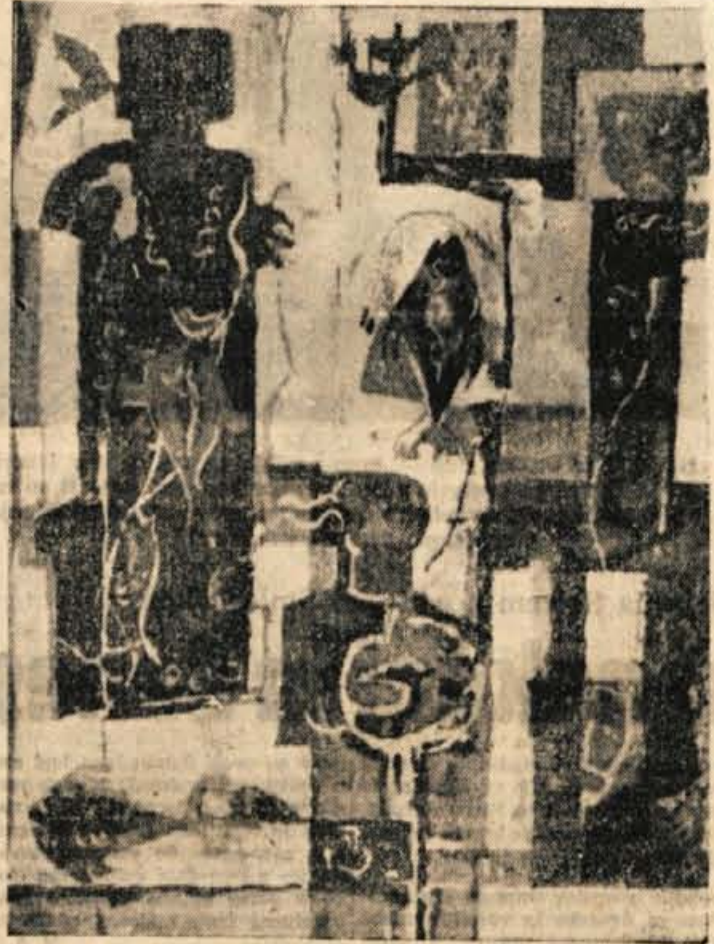
- Navadno mlajši slikarji rajši odhajajo v Pariz? Kaj vas je gnalo v Italijo?

- Odšel sem s skupino mlajših slikarjev. Za mene je imelo proučevanje italijanskih kulturnih spomenikov in slikarstva renesanse poseben značaj. Videli boste pozneje, ko bomo govorili o mojem slikarstvu. V Italiji so me zaposlila stara renesančna dela, ki so za proučevanje zgodovine slikarstva nezogibna. Hkrati sem v teh delih našel toliko pobud, ki jih sedaj z modernimi izraznimi sredstvi skušam spraviti na platno.

- Kaj želite izpovedati s svojimi slikami?

- Jugoslovska umetnost, predvsem srbska, še vedno išče svoje vzore v srednjeveškem freskoslikarstvu. Ker izhajam iz ožje Srbije, kjer so se ohranila velika slikarska dela naših klasikov predvsem v samostanih Dečani, Studenica itd., ne morem preko resnice, ki so izpovedane v teh delih. To srednjeveško srbsko slikarstvo je na mene močno vplivalo in me tudi oblikovalo. Smatram, da sem se v pojmovanju slikarstva največ naučil pri teh umetninah. Tudi moderne slikarske smeri niso šle mimo mene. Tako je Picasso s svojo izvirnostjo in novimi zakoni v slikarstvu odločno vplival na mlado generacijo srbskih slikarjev. Osebo mi je ta slikar še vedno največji vzor.

- In s kakšnimi tehnikami se pravzaprav največ ukvarjate?
- Poleg tehnike čistega slikarstva - na platnu in v olju se lotim tudi tehnik uporabne umetnosti, kjer sem "zlasti doma" v mozaiku, freski, plakatu in opremi knjiž. Motivi so večini del izbrani iz ljudske folklorne, ki pa imajo v sedanjem času svojo vsebino. Pogosto jemljem motive iz zgodovine srbskih kulturnih spomenikov, ki jih slikam s sodobnimi slikarskimi izraznimi sredstvi.
- Kje ste do sedaj razstajali?
- Na skupinskih razstavah sem razstajal v Beogradu, Nišu, Zagrebu in Pančevu. V Sloveniji so to moje prve razstajljene slike. Zanimivo je vedeti, da v Kranju razstavljam samo dela, ki so nastala v času zadnjega leta. Slik iz zbirke z vojnimi motivi pa ni zraven, ker mi ta tema preveč ne leži.
- In vaš vtis o Kranju?
- Smatram za veliko pomanjkljivost, da je v javnih ustanovah v Kranju videti zelo malo umetniških slik, ki bi imele neko vrednost. Ker se v Kranju veliko gradi, bi bilo treba opozoriti na temsejše vezi med gradbeniki in umetniki. Predvsem uporabna umetnost bi lahko napravila izgled vašega mesta še lepši.

Gradimir Petrović: Srbija (barvasta grafika)

Edinstveni muzej na svetu

ČEBELARSKEMU MUZEJU V RADOVĽJICI SE ŽE V JESENİ OBETA LEPSA PERSPEKTIVA

-Videti to, je nekaj čudovitega in neverjetnega. Zelo srečna sem, da sem imela priložnost ogledati si to in bom več kot ponosna, da bom lahko pripovedovala o tem svojim prijateljem.

Tako je prevedel Matej Bor zapisek neke Američanke iz knjige vtisov, ko si je ogledala edinstveni muzej na svetu - Čebelarški muzej v Radovljici.

-Muzej je še mlada ustanova, nam je pripovedoval upravnik Rudolf Rakovec, ko smo se pred dnevi zadrževali pri njem, »zato

je še precej neurejen. Problem pa je tudi v tem, ker sem za vsa dela sam, čeprav sem že precej v letih in tudi dovolj prostorov, le ni na razpolago, v katerih bi lahko sistematično uredil zgodovino slovenskega čebelarstva, pa tudi drugih živalic, ki oplajajo cvetove. Obetajo pa se boljše časi. Morda bo zadeva s prostori že na jesen urejena.

bolj točna knjiga z barvnimi slikami o preteklosti. Muzej pa je prav zaradi svoje svojstvenosti nadvse mikaven za številne turistične in izletniške, ki obiskujejo Radovljico v vse večjem številu. In muzej je kljub temu, da obstaja šele dve leti, postal znana ustanova že precej daleč izven meja naše domovine. Vsekakor pa bo za muzej v prihodnje še večje zanimanje kot doslej, ko ga obišče letno okoli 4.000 obiskovalcev, saj predvidevajo, da bodo s pridobitvijo novih prostorov razen čebelarstva oddelka uredili tudi oddelke za metalje. Tovariš Rudolf Rakovec ima že sedaj zbranih okoli 2.000 najrazličnejših primerkov skoraj vseh vrst metaljev, ki jih lahko najdemo na Gorenjskem. Predvidevajo pa tudi, da bodo sam čebelarški oddelk se močno povečali in v zgodovino čebelarstva posegli tudi v druge predele Slovenije in ne samo na Gorenjsko, kot je to primer doslej. Stajerska, Koroška, Dolenjska, Notranjska, Bela Krajina in Primorska so tudi še predeli, kjer so ohranjeni zanimivi primerki iz zgodovine slovenskega čebelarstva. Vendar pa doslej teh dragocenih muzejskih predmetov še ni utegnili nihče zbrati. Brez pa, ko bi bilo zbrano tudi to gradivo, bi lahko imel radovljjski čebelarški muzej še več kot samo slovenski pomen. To pa ne bi bilo nič čudnega, saj se naša čebelarstva preteklost veže v mnogem s preteklostjo čebelarstva drugod. Janšev delo (v muzeju nameravajo urediti poseben prostor samo o njegovem delu) in njegova odkritja so postala danes last vsa naprednega čebelarstva sveta. Razpisano kupčevanje naših čebelarstevskih trgovcev je našo čebelarstvo razširilo po mnogih tujih deželah, zaradi svojih dobrih lastnosti pa si je pridobila sloves po vsem svetu. Zatorej se tudi ni čuditi, če že v »Glasniku muzejskega društva za Slovenijo« iz leta 1919/1920 najdemo predlog, da naj se kranjska čebela zavaruje kot naravni spomenik. In če je že res vse tako, potem je potrebno zagotoviti tudi radovljiskemu čebelarstevskemu muzeju, da bo kot ustanova imel v svetu tiho slovo, kot ga ima kranjska čebela, zaradi katere je muzej tudi nastal.

B. Fajon

RUDOLF RAKOVEC

Razstavljene predmeti v muzeju so res nekaj odmetvenega, značilnega za Slovenijo ne samo glede čebelarstva, temveč za zgodovino Slovencev nasploh. Številne panjske končnice, čeprav so stare tudi več desetletij ali celo stoletje, so kot najčudovitejša in naj-

Soha »Turka« kot panj (star 120 let iz Brnikov)

Amaterji-likovniki za 20-letnico revolucije Jeseniški »DOLIK« najboljši

V SLIKAH, GRAFIKI IN KIPARSKIH DELIH JE PRIKAZAN BOJ NAŠIH LJUDI ZA OSVOBODITEV

Jesenice, 14. julija - Na iniciativo likovnega sosveta pri Okrajnem odboru Svobod in prosvetnih društev pripravljamo amaterjev likovnikov. Odprli jo bodo pred Dnevom vstaje - 21. julija v prostorih Delavskega doma.

Razstava bo prikazala nekdanje trpljenje, vstajo in boj naših ljudi za nacionalno in socialno svobodo. V pripravih so namreč izbrani samo dela, ki vsebujejo o tematiki, kajti razstava bo posvečena 20-letnici revolucije. Amaterji likovniki bodo na tej razstavi prikazali mnogo slik (v večini olja), precej grafik in tudi kiparskih del, ki ne le po tematiki, marveč zlasti zato, ker izvirajo izpod delovnih - amaterskih rok, zaslužijo posebno pozornost.

Precej amaterjev za to razstavo se je javilo iz Kranja, iz Tržiča in Škofje Loke in drugod. Največ prispevkov pa je z Jesenic, kajti tamkajšnje društvo »Dolik« s 15-letno tradicijo, je med najmočnejšimi in najboljšimi tovrstnimi društvi v našem okraju.

Razstavo bodo v Jesenic prenesli v Kranj, kjer jo bodo v okviru občinskega praznika in Gorenjskega sejma odprli 31. julija. Potem pa jo bodo prikazali tudi v Škofji Loki, v Tržiču in drugod.

'Rdeča kantata' v Križankah

Na osrednji proslavi na Poljanah so v kulturnem delu prvič izvajali Gobčevo uglašitev znane pesniškega teksta Miha Klina »Rdeča kantata«. Miha Klinar je v svojem izpovednem pesniškem jeziku zbral motive iz naše revolucionarne preteklosti, jih prizadeto oblikoval, saj

se je kot mlad šlovec brčias pesniško opredelil ob delavskih stavitvah in sovražnih razlihi. Miha Klinar je delavski pesnik in njegova »Rdeča kantata« ponovno dokazuje, da pozna življenje delavca in da predvsem njemu velja njegova pesem. Njegova izpoved pa je s tem že splošno ljud-

ska, kajli »Rdeča kantata« ni nastala samo med jeseniškimi pevčari. Ta splošno ljudski problem ni oviral pesnikove osebne izpovednosti. Klinarjevi stihii so vroči kot železo plavarjev, preprosti in razumljivi.

Gobčeva uglašitev je v glasbeni hiskanji naša svojstveno spojitev dveh značilnih skladateljevih črt: zborovskega poslušaja za osnovno melodijo z enotno, ljudem razumljivo, preprosto črto glasbenega izražanja.

Izvajanje »Rdeče kantate« je bilo na dostojni umetniški višini. Čeprav bi lahko oporekali recitatorjem način prenašanja pesniškega besedila, ki pač spričo pomankljivih tehničnih naprav, ni žel v žirje z dobro izvešanim in glasovno izenačenim pevskim zborom. Spremljava pevskega zbora je odkrivala precejšnjo neizenačenost v pogledu posameznih glasbil. Pa tudi na nekaterih mestih je precej motila glasbena spremljava orkestra, ko bi moral zbor pokazati svojo najvišjo zmogljivost.

Rdečo kantato bodo zaradi njene izredne kvalitete izvajali tudi v okviru slavnj v Ljubljani. Pevskemu zboru in orkestru, ki bosta skupaj štela 340 izvajalcev, bo dirigiral Peter Lipar. Kantato bodo izvajali 21. julija ob 11. uri dopoldan v Križankah.

NOVICE s knjižne police

KAJ JE TELEVIZIJA - je knjiga, ki je izšla v založbi Ljudske tehnike, v zbirki Piramida, pisatelja Eugena Aisberga. Če odštejemo drobno pečico sveta, je televizija danes - to lahko trdimo - osvojila svet. Ne samo, da ob njej presejati toliko in toliko tisočev vsak večer dolgo v noč, ne samo da marsikje postaja zaradi gvojeja konformističnega vpliva človekovi palhi nevarna; danes jo uporabljajo tudi v raketni tehniki pri sodobnih medicinskih operacijah in kdo bi še vedel našteti vse njene uporabnosti. Seveda pa se o tej splošni uporabnosti marsikdo zastavlja tudi vprašanje, kaj

je pravzaprav televizija. Na to vprašanje pa odgovarja pričujoča knjiga preprosto in vankomur umljivo. Menda bodo številni ljubitelji televizije segli po tej knjigi in tako spoznavali, kaj se dogaja na zaslonu in za njim.

ZDRAV IN BOLAN OTROK - Je izredno pomembno delo avtorjev dr. Druge Černelc in dr. Franca Rostaherja. Na zelo prikupen in sveži način avtorja pripovedujeta iz poglavja v poglavje o posameznih stopnjah otrokovega razvoja - vse od nosečnosti do psihičnih konfliktov, ki jih prinaša puberteta. Iz dela, ki so ga s svoji

imi deli izpopolnili številni strokovnjaki veje prisrčnost. Knjiga je ilustriрана in bo najbrž s svojo tehtnostjo izpolnila že dolgo občuteno vrzel v tej zvrsti naše poljudno znanstvene literature.

ELEKTRONIKA V SLIKAH - Gustava Blüschera je poljudno delo, ki bo pridobilo vse tiste, ki se zanimajo za elektroniko, pa ne samo tiste - tudi tiste - ki doslej zelo malo vedo o elektroniki. Bodo pričeli svežniti dela, radi segli po njej. Knjiga je opremljena s prikupnimi in vsakomur razumljivimi skicami. Izšla pa je v zbirki Piramida pri Ljudski tehniki.

SVETLEJE OD TISOČ SONC - Če bi radi zvedeli nekaj več o velikih atomskih znanstvenikih - o vseh tistih, ki so s svojimi prizadevanji dali človeku v roke najmočnejše orožje - atomsko bombo, potem skoraj morate pre-

brati knjigo nemškega publicista in novinarja Roberta Jungka - Svetleje od tisoč sonc. Bralac se v delu sreča z velikimi znanstveniki: Rutherfordom, Bohrom, Heisenbergom, zakoncem Joliot-Curie, Hahnom, Bornom, Oppenheimerom in še s številnimi drugimi. Jungkov roman o življenju in delu tistih, ki so odkrili jedrsko energijo, je še zlasti aktualen v našem času, ko se vsepoved miroljubni ljudje zavzemajo za razorožitev in za še popolnejšo izkoriščanje atomske energije v miroljubne namene. Prevod je delo Jožeta Dolničarja. Tudi to delo je izšlo v založbi Ljudske tehnike.

Te dni je pri CK LMS izšla drobna knjižica z naslovom »Jugoslavija 1965«. Knjiga pripoveduje o naših prihodnjih nalogah in uspehih v gospodarstvu. Knjižico dobite po vseh knjigarnah in velja 100 dinarjev.

DAŠ RAZGOVOR

Strokovna pomoč

V četrtek, 13. julija, so imeli tudi šoferji in avtomehaniki svojo praznik. Prireditve v počastitev tega dne pa posamezni šoferjski kolektivi po podjetjih in podružnicah Združenja šoferjev in avtomehanikov prirejajo že ves teden.

Pred dnevi, ko smo bili na Jesenicah, smo se ustavili v pisarni tamkajšnje podružnice Združenja šoferjev in avtomehanikov. Razgovarjali smo se s predsednikom podružnice, Franjom Kuratom, ki nam je povedal, da so razen jeseniške podružnice v kranjskem okraju še tri podružnice, in sicer v Kra-

nju, Trzinu in Skovlji Loki. Zanimalo nas je, koliko članov je v jeseniški podružnici združenja?

«V naši podružnici, ki obstaja že od oktobra 1953,» nam je začel pripovedovati tovariš Franjo, «je sedaj 296 članov. Med njimi samo avtomehanikov ni, ker so vsi tudi šoferji, več kot 70 odstotkov pa je poklicnih šoferjev.»

«Bi nam povedali, kaj je bila do sedaj poglobljena dejavnost vaše podružnice?»

«Prva naša skrb je omogočiti našim članom možnost neenkrat strokovnega izobraževanja.

Seveda pa nikar ne pozabljamo tudi na splošno izobrazbo in razne oblike dela, da so naši člani lahko sprost seznanjeni tudi z najnovejšimi političnimi dogodki.

Kar zadeva strokovnost, smo imeli doslej 5 tečajev, ki jih je posejalo nad 300 kandidatov. V teh tečajih, katerih vsak traja približno 6 mesecev, so posamezniki dobili potrebno znanje za prekvallifikacijo ali pa so potem lahko postali poklicni šoferji.»

«Znano je, da je vsako leto ob prazniku šoferjev podeljenih

posameznim članom združenja za njihovo vestnost več priznanj.»

«Vsekakor, in to v kar lepem številu. V nedeljo, na osrednji prireditvi v okviru našega praznika, bo pet naših članov prejelo zlata odlikovanja, 5 srebrna, 5 pa jih bo prejelo pismena priznanja. Med zadnjimi bo tudi novi jugoslovanski rekorder, Marjan Trifer, ki je s 3-tonskim tovornjakom «TAM» prevozil brez večjih okvar ali karambolov še 167.000 km. Prejšnji rekord je bil 153.000 km.»

Takole polagajo tanko mrežo v vodo. Kroglice ob vrhu mreže so napolnjene z zrakov, tako da ob obteženju mreže ne potonejo

ZUEDELISMO...

Program Delavske univerze v Kranju predvideva med drugim tudi poljudno-znanstveno izobraževanje. V prihodnji sezoni bo na območju komun od 150 do 200 predavanj s področja zdravstva, vzgoje, tehnike, naravoslovja, kulture in umetnosti, kmetijstva itd.

V kranjski občini je 135 knjižnic: 4 občinske, 82 strokovnih, 28 vaških-ljudskih in 39 šolskih-mladinskih. Knjižnice je v minulemu letu obiskalo 73.199 ljudi, vpisanih pa jih je bilo 14.677 občanov ali 31%, vendar pri tem niso vštete strokovne, šolske knjižnice in potujoča knjižnica. Vseh knjig v občini je 210.689, izposojenih pa je bilo 143.906 knjig, kar je povprečno 3 knjige na enega občana.

Program delavske univerze v Kranju predvideva med drugim tudi poljudno-znanstveno izobraževanje. V prihodnji sezoni bo na območju komun od 150 do 200 predavanj s področja zdravstva, vzgoje, tehnike, naravoslovja, kulture in umetnosti, kmetijstva itd.

V kranjski občini je 135 knjižnic: 4 občinske, 82 strokovnih, 28 vaških-ljudskih in 39 šolskih-mladinskih. Knjižnice je v minulemu letu obiskalo 73.199 ljudi, vpisanih pa jih je bilo 14.677 občanov ali 31%, vendar pri tem niso vštete strokovne, šolske knjižnice in potujoča knjižnica. Vseh knjig v občini je 210.689, izposojenih pa je bilo 143.906 knjig, kar je povprečno 3 knjige na enega občana.

Samo najnovejši vzorci
V eni prejšnjih števil našega lista smo pisali o kranjskih podjetjih, ki bodo na kranjskem Gorenjskem sejmu imela v prodaji raznovrstne izdelke po zelo ugodnih cenah. O podjetju «Kokrasmo» bili napačno obveščeni, češ, da bodo prodajali tudi stare zažare blaga. Ker to ne drži, danes objavljamo, da bo v razstavnem paviljonu omenjenega podjetja možen nakup najnovejših vzorcev, naročenih prav posebej za sejemske dni, ki jih bodo prejeli iz vseh jugoslovanskih tekstilnih tovarn.

Bela žoga in glavni „konjiček“

Drugi reket kranjskega tenisa, Mija Gumčar, igra te dni v Novem Sadu na tekmovalju mest. Ko se je vrnila iz republiškega prvenstva v Mariboru, kjer je v ženski konkurenci zasedla četrto mesto, nam je v nevezanem razgovoru povedala svoje vtise o letošnjem prvenstvu in o tenisu pri ženskah na sploh.

«Ne vem, kako bi se opredelila. Dejstvo je, da iz Maribora nisem prinesla preveč velikega izkupička. Pričakovala sem boljše izid, saj je bilo preteklo leto obdobje največjega vzpona v kranjskem tenisu pri ženskah. Letos kaže, da bodo to mesto prevzele Ljubljankinje. Ura ponovnega obračuna pa ni daleč, že na bližnjem državnem prvenstvu se bomo zopet spoprijele.

V Mariboru nisem bila preveč razpoložena za igro. Najprej je vzrok slabe igre pomanjkljiva priprava in počasna vročina. Zanimivo je povedati, da sem bila na začetku igre vedno boljša od svojih nasprotnic.

«Kaj sodite o napredku Ljubljank?»

«Mlade so in boljše pripravljene. Najprej imajo tudi boljše pogoje za vadbo. Toda kot rečejo: obračun se pride!»

Pogoji za vadbo v Kranju niso ravno najboljši. Razen tega sva se v Vozno Znidarjevo odini igralni tenisa in se med seboj že pre-dobro poznava po načinu igre. To pa za pripravo vedno ni najbolje.

«Kdaj ste prvič udarili belo žogico?»

«Pred tremi leti. Odkrila sem, da mi to leži in začela vaditi.

Štirje neporaženi

V Begunju v salonu pri «Jozovcu» je ta teden šahovski turnir za mladinsko prvenstvo Gorenjske. Na prvenstvu sodeluje 11 mladinov iz Kranja, z Jesenic, Javornik in Gorji. Med udeleženci sta le dva III-kategornika, medtem ko imajo vsi ostali četrto kategorijo. Po V. kolu je že preccej jasno, med katerimi mladinci lahko pričakujemo novega prvaka Gorenjske, Zorko z Jesenic in Murovec ter Stare (oba iz Kranja) so bili na polovici poti do prvaka že vedno neporaženi in so osvojili po 5 točk. Neporažen je ostal tudi še Kajžič iz Kranja, vendar pa je imel odigrano eno partijo manj.

Napredovala sem hitro. Lansko leto sem postala republiška mladinska prvakinja in pota med članicami na državnem prvenstvu. Izšla sem med prvimi ženskami iz šole kranjskega tenisa.

«In kaj je za vas beli šport?»

«Vsekakor ne modna revija. K tenisu me vleče neka posebna žilica. To je moj glavni »konjiček«. Ravno zato mislim, da puške še ne bom vrgla v koruzo. Mislim, da bom še napredovala. Igra tenisa me prizadene in razveseli. Včasih sem zaradi porazov jokala. Zdaj tega ni več. Toda ko pride zima težko čakam pomlad, kajti takrat napanjamo reketne in valjamo igrišča.

Brzoturir v Domžalah

Na brzoturirju ob zaključku spominskega turnirja v Domžalah je med 12 udeleženci zmagal Cuderman z 10 točkami.

Teniško srečanje v Kamniku

Mladi igralci Triglava iz Kranja so gostovali v Kamniku in v prijateljskem srečanju izgubili dvojbo s Kamničani z 0:3.

Tri tisoč kilogramov na leto

KRANJSKI RIBIČI LOVE V ZBILJSKEM JEZERU Z MREŽAMI — NIHČE NE MARA RIB PRODAJATI

Bilo je blizu šestih zvečer ko sem prišel. Dan ni bil daleč od kresnega in zato je bilo sonce še visoko. V čolnu je dihalo po vodi in vrhu; voda pa je bila niska in kalna. Ko sem prišel do njihovega čolna so bili že vrgli mreže. Od roba jezera pa vse tja proti sredini je lebdel v vodi pas plastičnih kroglic, vse kar je ostalo od ribjih mrež — ostalo — je preteče nastavljal, za ribja življenja svoje zlovešče zanke, pod vodo. Onstran ob kopelišču je igral radijo in v usihajoči popoldanski pripeki so dremale jadrnice z visokimi in vitkimi jambaori...

Ko sem povprašal so mi povedali, da so vrgli mreže že pred dobro uro in, da se pripravljajo, da bodo zdaj s pomočjo majhnega agregata nagnali ribe proti mrežam. V tišino poletnega popoldneva je kmalu zaropotal motor agregata. Nekdo je v prvem čolnu prišel bresti z nekakšnim loparjem po vodi in naganjati ribe proti mreži.

Čudno? Kaj? Ribolov z mrežami na rekah. Moj sopotnik v čolnu mi je pripovedoval, da je v tem jeziru zares mnogo rib, in da bi jih brez vsake škode vsako leto nalovili 3000 kilogramov pa tudi več.

Agregat je enkomerno rozal popoldne.

Zanimalo me je če večkrat love z mrežami.

«Večkrat»

Kaj pa lov s trskom sem poznaval dalje.

«Slabo, ne prijemljejo...» Občledno je bil lov bolj zanimiv, za sorotnika, kot moja vprašanja.

Prišlo se je večeriti, ko so se namenili dvigniti mreže.

«Ondan, ko smo lovili z mrežami,» mi je pripovedoval; in smo pričeli dvigati mreže se je započela skozi njo šuka — kakor torpedo! Zaplavala je kakšne tri metre, se sunkoma obrnila, in se pogrnala nazaj v mrežo, se zapletla vanjo in v njej tudi obstala.

Spreletelo me je, da mora biti za ribiče take trenutke, ko vlečejo mrežo iz vode najprej zelo svečan in razburiljiv hkrat. Težki okorni čoln je počasi drsel ob mreži, ki je ped za pedjo lezla iz vode. Od kraja je bila prazna. Kmalu nato pa je v njej zablestela v odhajajočem dnevu prva riba, za njo druga in tretja... bilo jih je več in več. Nekatere so bile zapletene v mreži tako, da so jo le s težavo spravili iz nje. Ko so s prvo, krajšo mrežo, končali so pričeli z drugo. Riba, ki so jih metali na dno čolna so se tam premetavale in iskrite — vse dotle dokler niso povsem mirno obtežale in s stečkanimi očmi obnemele... Ta dan so ulovili največ členov pa tudi podusti in nekaj postrvi.

Izpraznjene mreže so potem položili v Jezero, kjer so potem čakali jutro, ko so zopet navsezgodaj iz njih pobrali plen. Vedno je tako. Na malom pomolu, blizu osamljenih jadrnic, smo potem ribe očistili. Naš dan se je končal in prišel zaradi upanja na jutrišnji lov.

Pozen večer je bil, ko smo odhajali. Zdalo se mi je prijetno sesti popoldne ob reko in loviti ribe (čeprav te potem pogosto bo-

lijo roke, ko moraš po ribiško kazati, kako veliko ribo si ujel. Moj sosjed je pripovedoval, da je ujel tolikšno in tolikšno postrvo. Menda je bila tudi ta ribiška, zakaj bila je taok velika, da bi bil format našega časopisa premajhen, da bi jo lahko naslikali.

Tako čestokrat love kranjski ribiči. Vsako leto bi lahko v Zbiljskem jezeru nalovili najmanj 3000 kilogramov sladkovodnih rib, vsaj tako računajo. Če ob tej veliki številki pomislim na vse tiste

kranjske gospodinjice, ki bi rade vrgle vnaših tudi kakšno postrvo v lonec, mi je kar prijetno. Toda ob vsem tem je epilog kaj klavrn! V Kranju se baje ne najde nihče, ki bi bil pripravljen te sladkovodne ribe prodati. Pravijo, da ljudje ne bi segali po njih. Ne bi upal trditi tega; ob vsem jih menda še kranjska Delikatessa ne mara! In to je — brez komencarja — ob tolikšnem številu prebivalstva zares čudno.

Jure Kobal

SESTO OKRAJNO TEKMOVANJE TRAKTORISTOV V ŠENČURJU

SENCUR — V sredo popoldne je bila v Kranju razširjena seja kmetijsko-tehnične komisije pri OOLT Kranj, ki so ji prisostvovali tudi zastopniki Kmetijskega posestva iz Šenčurja, Zbornice za kmetijstvo in gozdarstvo okraja Kranj, Društva traktoristov in kmetijskih strojnikov Kranj, člani OOLT Kranj in drugi. Razpravljali so o okrajnem tekmovanju traktoristov in kmetijskih strojnikov, ki bo v nedeljo dopoldne na zemljišču posestva v Šenčurju.

Po prijavah, ki so jih prejeli, so ugotovili, da se bo letošnjega tekmovanja udeležilo precej večje število traktoristov, kakor prejšnjega leta. Tekmovali bodo člani, mladinci in pionirji in to v treh disciplinah: v oranju, spretnostni vožnji in teoriji.

Borba za prva mesta bo letop precej bolj zanimiva kakor je bila prejšnja leta in to predvsem zato, ker se število traktoristov, z ozirom na vedno večjo mehanizacijo v kmetijstvu, vedno bolj množi, prav tako se boljša tudi kvaliteta dela. Zmagovalci bodo prejeli več pokalov, diplom, pla-

Mreža čaka na ribe...

S sodišča

S CEPINOM PO GLAVI
Obdolženec in oškodovanec že med obravnavo pohotana

Tomaž Zepič iz Letene pri Golniku je delaven mož na svoji domačiji, toda nagle in hude krvi. «Za potrebo» si ga včasih malo privoščijo, vendar mu pijača kri še bolj vzburka. Tako mu je preklopila tudi 27. januarja letos, ko se je pokrepčal z vinom v trgovini v Tenetišah. Tja sta prišla tudi domačina Jože Dovžan in Ivan Svegelj. Bila sta že malo dobre volje, vendar sta se hotela še odležati. Dolžan je zahteval, da mu Zepič plača liter vina, ta pa je sprejel zahtevo kot žalitev in jo odbil. Beseda je dala beseda in domačina, ki doleže še nikoli ni sta prišla navzkriž, sta se kaj hitro sprijela. Ko je Zepič odhajal domov, se mu je zdelo, da Dovžan nekaj šari pri njegovem vozu, nekdo pa mu je odvzel konja. To ga je zopet hudo razburilo in se je Dovžana pototil s cepinom, ki ga je imel na vozu. Z jeklenim delom ga je udaril po glavi, nato pa še parkrat po telesu in ga podrnil na tla. Sile ko je videl žrtev svoje prenašate jeze na tleh, je odnehal. Dovžana so morali hudo poškodovanega odpeljati v bolnišnico. Tam so ugotovili zlom leve temenice in zlom treh reber. Mislili so že, da napadani poškodbe ne bo vzdržal, vendar se je kmalu obrnilo na bolje.

V minulih dneh se je Zepič za svoje dejanje zagovarjal pri Okrožnem sodišču v Kranju. Dejal je, da se je Dovžan med udarci s cepinom po ramih. Svegelj pa da ga je zgrabil za vrat. Vendar se je oboje otresel, iztrgal Dovžanu cepin in mu vrnil «milo za drago». Dovžan je odločno zanikal, da bi se lotil obdolženca in je trdil, da ga je ta napadel brez vsakega govora. Priče obdolženčevega zagovora niso potrile, pa tudi sam ni mogel dokazati, da bi bil sam kaj poškodovan, in zato sodišče njegovemu zagovoru ni verjelo.

Zepič in Dovžan sta se med obravnavo pobotala zaradi oškodnine in je obdolženec obljubil oškodovancu 70.000 dinarjev za bolečine in zdravljenje. Oba sta sodišču izjavila, da sta pripravljena na ostati prijatelja kot sta bila še prej. Sodišče je kljub težkemu kaznivemu dejanju poravnavo med njima upoštevalo v toliki meri, da je prisodilo Zepiču le 10 mesecev zapora, pogojno za štiri leta.

Menimo, da bo najbolje, da se za vedno oba odrečeta alkoholu, temu nevarnemu soračniku, ki je vzrok mnogim kaznivim dejanjem.

ke in nagrad. Najboljši pa se bodo udeležili tudi republiškega prvenstva traktoristov, ki bo letos na posestvu v Poljčah na Gorenjskem.

Za tekmovanje vlada veliko zanimanje ne samo med traktoristi in kmetijskimi strojniki, temveč tudi med ostalimi kmečkim in podeželskim prebivalstvom, zato pričakujejo, da se bo tekmovanja udeležilo veliko število gledalcev. O izidu tekmovanja bomo še poročali.

S SEJE OBLO JESENICE

Jesenice, 14. julija — Tu je bila danes popoldne skupna seja obeh zborov Oblo Jesenice. Zbora sta med drugim razpravljala o gibanju osebnih dohodkov in zaposlenosti v gospodarskih organizacijah v preteklem letu, o razmerah v Komunahem podjetju občinskega družbenega načrta in še nekaterih drugih manj pomembnih vprašanjih.

Po podatkih Sveta za delo so gospodarske organizacije jeseniške občine lani presegle povprečno za 16% celotne dohodke, medtem ko so se osebni dohodki povečali v povprečju za 22%, proizvodnja na zaposlenega pa je porasla za 13%. Spričo odmanjenosti podatkov od današnjih razmer, poročilo Sveta za delo ni bilo za odbornike dovolj zanimivo, zato tudi ni bilo nobene raz-